Demetr.

λόγιος χαρακτὴρ § 38

λόγος (μεμιγμένη περίοδος) § 15
λόγος ἐγκατάβικος, ἁπλοῦς, ἡδύς, ἰδιωτικός,
σοφιστικὸς § 15

λόγος πυέλων τὸν λέγοντα § 1
λύσεις λόγου ῥητὲν γραφῇ § 226
λύσεις οὐ πρέπουσιν ἐπιστολαῖς § 226
λέξις διαλεκτικὴ ἐνθυμηματικὴ [illegible]

λύσις λόγου καὶ ἐκστενοῦν ποιεῖ τὸν λόγον § 192
λύσις λόγου καὶ σύμπροσις § 70
λύσις καινὴ ὑποθέσεων § 192. 199

M

μακρότης τοῦ ῥυθμοῦ § 40
μακρὰ στίχοι ἑξάμετροι τῇ λοιπῇ χαρακτ. § 207
μεγαλεῖον. καὶ ἀκρίβειαι § 14
μεγαλεῖον κρᾶσις ἁρμ. § 39
μεγαλεῖον ἐντὸς ὀχήματος varietas § 65
μεγαλεῖον ἐστὶ τὸ ἀναγορεύειν § 99

τὸ μακηγορεῖν τῷ ἐκστένειν πρέπει § 242
μεγαληγορία § 29
μακρολογία ἑρμηνεία § 57
ἡ μεγαλοπρέπεια ἐστὶ ad § 183 init.
μεγαλοπρέπεια ἐναντία τῇ ὀχνηρᾷ § 191

Loci paralll

cf Steph. thes. t. III p. 5682 ed Londin: ap. Demetr. de Elocut. λόγιον fortasse etiam λόγιος ἐστὶ quemadmodum λόγῳ seu ὑπὸ λόγῳ τίθεσθαι tunc temporis solerent, significare potest, ut pro aestimatione dignus, „Qui magni fieri solet" „Sunt et qui vertant „disertus".
[Vide ad Diod. Sic. 1, 116. 391
Wyttenbch. Ep. crit. 37. ad Moerid 249
Abresch Lectt. Aristaen. 662
Toup. Opuscul. I, 91. 502. et Jud. 2, 203.
Emendatt. 4, 429
Valckn. Hippol. p. 216. ad Herod. II 104, 138. 139. 301. Lobeck ad Herod 1, 163
Europ. Jon 614. Phrynich. eclogg. 84.
Thom. Mag. 579.
Fischer ad Weller. Gr. Gr. 2, 263
Jacobs Antholog. 10, 233, 12, 116. 199
Beatty ad Longin. 321
Dionys. Halic. 2, 885, 1037
Schaef. Mss